

opholdt sig 4 Maaned. i Kommunen i det foregaaende Skatteaar, skulde den Regel gjælde, at en Fortsættelse af mindre end 4 Maaned. skal kunne blive skattepligtig. Jeg tror dog ikke, at det er Forslagsstillernes Mening, at denne Opfattelse skal ligge i Reaktionen; men Meningen er vistnok, at et Ophold af en hvilken som helst Varighed i et Skatteaar skal i Forbindelse med et fortsat Ophold i det næste Skatteaar blive skattepligtigt, naar begge Ophold tilsammen udgjøre 4 Maaned. Saaledes har jeg opfattet Forslagsstillernes Mening, men det ligger ikke i Ordene, thi ved „skattepligtigt Ophold“ maa man efter den nuværende Lovgivning forstaa 4 Maaned. Dette Udtryk maa derfor vistnok i alt Fald rettes. — For øvrigt er det overordenlig vanskeligt at røre ved disse kommunale Beskatningsforhold, uden at komme vidtløftig ind paa hele den kommunale Beskatning, navnlig for saa vidt de indre kommunale Beskatningsforhold angaar. Der er et Forhold, som allerede er fremdraget her, og som jeg atter vil henlede Opmærksomheden paa, da det er et af dem, der trykke navnlig Kjøbstadkommunerne stærkest og have vakt meget stor Uvillie mod de nye Skatteregler. Det er den Omstændighed, at et kortere Ophold end 4 Maaned. kan være skattefrit. Dette benyttes mere og mere i de senere Aar, og det i en Udstrækning, som i det Hele kan give Kjøbstadernes Handlende og Haandværkere Anledning til nogen Befymring. Det er ikke alene, som det erede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) ansførte, at der afholdes Auktioner — det vil maasse vanskeligt kunne rammes ved en Beskatningslov — men ved et kortere Ophold end 4 Maaned. kunne Næringsdriverne og Handlende koncentrere en meget betydelig Virksomhed og dog vedblive at være fuldstændig skattefrie. Her er utvivlsomt et Forhold, der bør søges ændret, og jeg skulde for mit Vedkommende ikke kunne se nogen overveidende Betænelighed ved at ophæve denne Minimumsgrændse af 4 Maaned. for et skattepligtigt Ophold eller i alt Fald indskrænke den til et meget lille Minimum. Tidligere har der været foreslaaet her i Thinget at indskrænke Minimum til en Maaned; men jeg skal henstille, om det ikke skulde være muligt ganske at opgive Grændsen og lægge i Kommunernes og Signingskommissionernes Hænder i denne Henseende at handle efter et vist Skjøn; thi ganske vist findes der kortvarige Ophold i en Kommune, der ingenlunde egne sig til at lægges til Grund for en Beskatning, men der findes ogsaa saadanne Forhold, der saa stærkt gribe ind i Stadens Næringsforhold, at det maa kunne kræves, at saadanne Ophold blive skattepligtige, og jeg ser ingen Udvei til ved en Lovgivningsbestemmelse at kunne ramme dette, uden at man i større eller mindre Grad kommer til paa en vis Maade at lægge det i Signingskommissionens eller Kommunalbestyrelsens Haand at træffe Afgjorel-

sen. Jeg tror ogsaa, at det vil være muligt at etablere saadanne Kontrolregler for et Skjønns Anvendelse fra Kommunens Side, at det lod sig ordne. Sikker er det, at det nu bestaaende Forhold, hvorefter f. Ex. en Handlende kan bosætte sig i en By i 6, 7, 8 Uger og i denne korte Tid netop ved Hjælp af sin Skattefrihed skaffe sig en Omsætning, der kan være større end den, flere af Byens Næringsdrivende tilsammen kunne opnaa hele Aaret rundt, trænger til Ændring. Men dette er ikke det eneste Forhold, man kommer ind paa, naar man begynder at tage fat paa denne Materie — der er allerede af Andre berørt flere Spørgsmaal —; men skulde det lykkes at føre en delvis Forbedring igennem af dette Forhold, vil jeg knytte min anbefaling til dem, der allerede ere udtalte, til det eventuelle Udvalg, om at tage dette Forhold under Overveielse.

Th. Nielsen: Ja, kan Lovforslaget lade sig ændre i den af den sidste erede Tale omtalte Retning, ville vi være ube over Vanskelighederne, i det Mindste over dem, der vedrøre Begrebet „Fortsættelse af et Ophold“, og det vil jo ogsaa uregelmæssigt være nyttigt for flere Smaabyer eller maaste for Smaabyerne i det Hele, der vist trykkes ikke lidt ved, at store Handlende komme og nedlægge sig der paa kortere Tid. Det er ogsaa vitterligt, at meget rige Folk rejse omkring fra Kommune til Kommune og ved at opholde sig i hver af dem under 4 Maaned. unddrage sig fra al Skat. Jeg skal ogsaa berøre et andet Forhold, som trykke Byerne og særlig de smaa i det Hele. Det er, at større Handlende i de store Byer meget ofte komme og nedlægge sig i de mindre Byer med Filialer, uden at Kommunen er i Stand til at kunne beskaffe dem, medens den dog har alle Besværlighederne af dem. Dette kan selvfølgelig godt drages ind under Lovforslagets Behandling. Men jeg vil dog udtale, at jeg ikke veed, hvor meget Lovforslaget i det Hele er i Stand til at bære, og jeg kan ikke negte, at jeg dog ønsker, at man i Aar maatte komme til Ende med denne Sag, selv i den tavelige Skikkelse, hvori den her foreligger. Der er jeg ikke enig med det erede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), at Forslaget slet ingen Betydning har (Berg: Det har jeg ikke sagt) eller meget ringe Betydning; thi jeg har selv været Vidne til, hvortil en Mand, der endogsaa ydede en betydelig Del af en Kommunes Afgift og havde været bosat der i en Række af Aar og rimeligvis endogsaa samlet sin Formue i denne Kommune, i et Aar har unddraget sig Skatten derved, at han lod der mangle to Dage i at opholde sig der i 4 Maaned. Aagtet hans Ophold havde været tyve Aar, og uagtet hans Formue efter Alt, hvad der foreligger, er samlet der og hans Skat er en ikke ubetydelig Del af denne Kommunes Budget, unddrog han sig dog paa denne Maade Staten